

Рўзи ҚОДИРИЙ

ТОМЧИЛАР

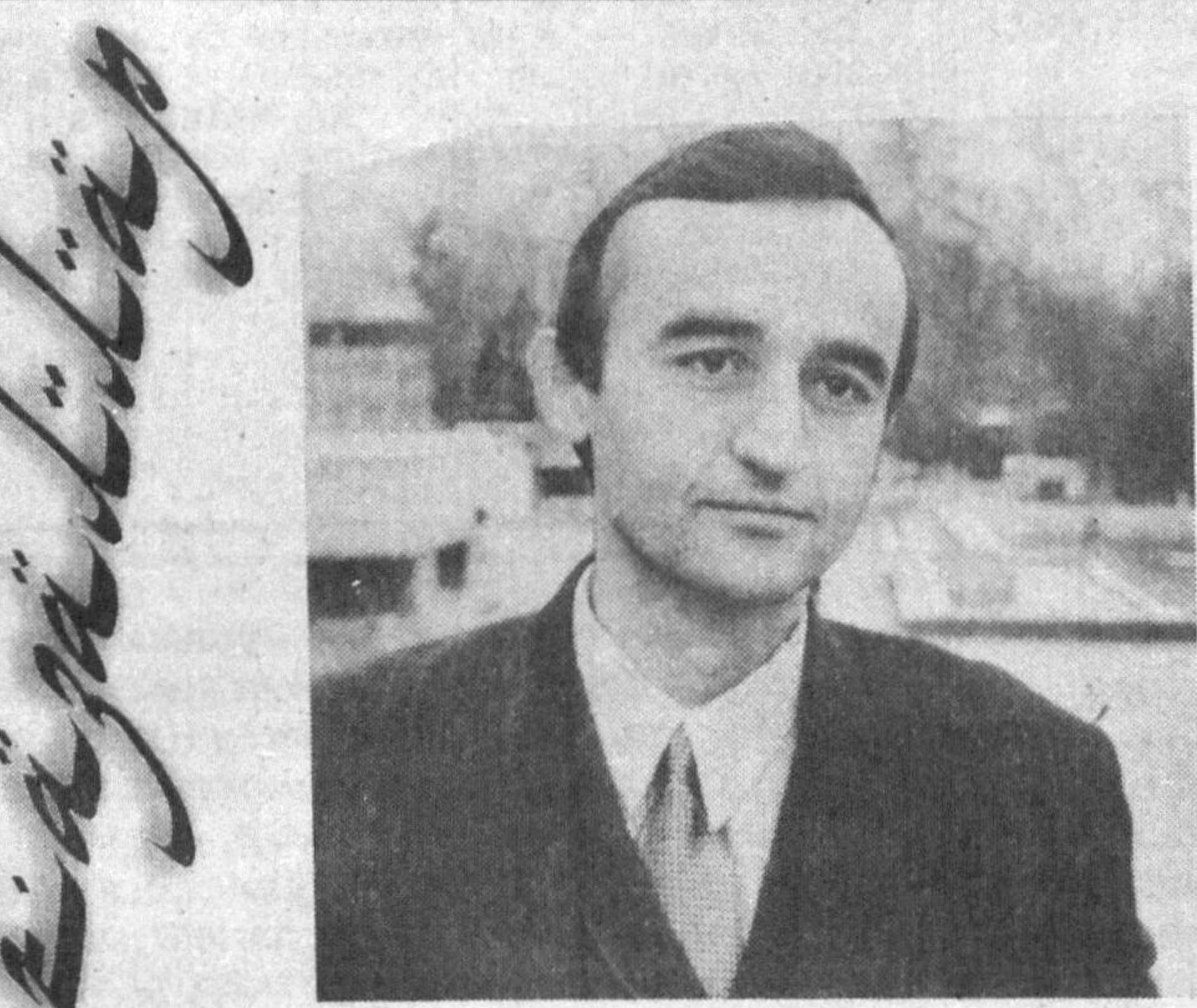
Яшашнинг магзи бор ҳар томчи терда, —
Тер билан безанар, кўрк ёзар дунё!
Пешона томчиси тинган тақдирида,
Оламда яшашдан қолурму маъно!

Томчилардан жамдир жами кашфиёт,
У ёнар, ярқирап олтин терсизон.
Йўғирлур тер билан заковат, ижод,
Тўлишар, етилур бунёдкор инсон!

Сездим тер аксида ҳаёт қиёмин,
Зехин, башоратин, маъноларин ҳам,
Пойқадам туганниси бахтлар инъомин,
Бунчалар улугвон, тер тўккан одам.

Томчилардан барпо яшаш мазмуни,
Кураш, меҳнат, ижод, севги жам унда.
Хеч сўнумас музаллаф умр якуни,
Битмас нашидлар мұжассам унда.

Томчилар азмими ўлчамоқ қийин,
Домнада тобланган пўллатлар даркор.
Шундан томчи вазнин англомоқ мумкин,
Ортиқ сафсатага нима ҳожат бор!

Аруз вазнида шеър ёзиш осон эмас. Ҳазрат Алишер Навоийдан тортиб то ҳозирги шеъриятимизнинг салафларигача бу йўлда яратган асарлари бир уммон дейилса агар, бу уммондан (балки уммонга) оқиб чиққувчи жилғалардаги бир янги тўлқин ё мавжлар кишини кубонтиради. Биз бугун эътиборингизга ҳавола этаётганимиз Жаъфар Мұхаммадин шомрлик даъоси йўқ. Лекин унинг газаллари катта умидлар уйғотади. Жаъфар — мумтоз адабиетдан яхши хабардор. Шу хабардорлик балки уни яхши газаллар битишга ундағандир. Ким билсин. Ҳаммасининг олий ҳаками Вақтдир. Ҳозирча ўқиб кўринг-чи...

Жаъфар МУҲАММАД

БИР ХИРОМ ЭТСА АГАР...

Ҳар кишиким ул париваш зулфини ёд
айлагай,
Ақлу иймон тогини бир пасда барбод айлагай.
Бир хиром эта агар ул сарқомат бօғ аро
Юз қиёматни санаబарларга бунёд айлагай.
Бир табассум бирла кўнглумни олар,

халвофуруш
Йиглаётган болани ҳалво билан шод айлагай.
Топмаса ҳар жаннатул маъвода ширип ёрини,
Дўзахийлар сингари Фарҳод фарёд айлагай.
Хастадил Жаъфар харобо бодида

хайрондурур,

Ким хароботийни нечук қайта обод айлагай.

ДАРС ОЛДИМ

Дарс олдим, дарс олдим мактабингдин,
Машрабо,
Маст бўлдим, маст бўлдим машбарингдин,
Машрабо.

Етмиши икки миллату мазҳабни
ўргандим, вали,
Кўнглим осоишиша бўлди мазҳабингдин,
Машрабо.

Хожибу маҳжуб ўзингсан, толибу матлуб
ўзингсан,
Ҳақни топдим, Ҳақни топдим матлабингдин,
Машрабо.

Саждага бошимни кўйдим ўзлигини топгали,
Англадим ўзликни мен тобу табингдин,
Машрабо.

ҲАЁЛИМНИНГ ЗУЛАЙҲОСИ

Ошкоро келиб, эй жонона, пинҳон кетасан,
Мушкулум бордур менинг, сен нечун осон
кетасан?

Тўхтагин бир пас, сўрай зулфинг ҳамидин
киссани,
Шодлигим мажмусаси, нечун паришион кетасан?

Эй, лаби лаълинг нигини тамғаи хомушил,
Девон истайсан, Сулаймондан шитобон
кетасан.

Эй, ҳаёлимнинг Зулайҳоси, Муродинг
не эрур?

Юсуфинг ёнингдаю сен сўйи Канъон кетасан,
Эй вужудинг ақлу дилинг иттиходига сабаб,
Нетайин, Жаъфар вужудидан чу иймон
кетасан...

ОТА

Бир маҳаллар ёнимда эди,
Таниш-билиш, дўсту ёр тўп-тўп.
Бошимига ғам-қайгу тушганди,
Йўқлагандан ийқламаган кўп.

Юрагимда юрак қолмади,
Айриликлар кўксимга ботар.
Сайд кунларнинг оқшомлариди
Мендан хабар оласиз, ота.

Ароҳингиз адашмай кезар
Юрагимда — таниш ўрмонда.
Чироғингиз ёномақда, ота,
Тошкентдаги Каттақўронда...

ФАҚАТ СИЗНИ...

Мен кайгадир шошман дойм,
Кайғалигин ўзим билимайман.
Шошқалоқсан, дея устидан
Кулганларга парво қильмайман.

Мен билмайман, қаҷон кечидим,
Қаҷон қайга улугрганимни.
Худо ҳаққи, эслай олмайман,
Нима учун юрганимни.

Мен билмайман, суюман, куйиб
Кул бўлган бир юракнинг доғин.
Мен борганди — бораман доғин,
Мен қайттанди — қайтаман соқин.

Бир интизор юрак догони
Ювомк ўзин тоглар ошаман.
Бу дунёнинг ташвишларидан
Шошиб қолманд, дея шошман.

Юрагимни кирғозларидан
Кетса ҳамки ҳисларидан тошиб,

ДИЛРАБО ҚҮШИК
БУ...

Жамна — сержило, жўшкун
даре. Одамидоз дунёга келиб-
дики, шу дарё бор. Қаҷон
пайдо бўлган, неча йиллардан
бери оқади — буни ҳеч ким
билмайди. Кўп авлод-ажодд-
лар утиб кетди бу дунёдан,
шаханшоҳлар, факир-гадолар.

Шу жазира маънинг ос-
монидан ўт уфурган қўёшли
кунларни соқин, ойдин кечали-
ри, инсонларга оғарт ёғидиган
довул-брондалар, сув
тошқинлари — ҳамма-ҳаммаси
булди, саодатли кунлар, гам-
андуҳи дамлар ҳам. Гуркира-
ган булоқ салтанатлар бора-
бара инқизоға юз тутади. Ахир,
барча нарсанни ҳам
ибтидои в итихоси бор-да!
Дунё бўлса бебаҳо, ниҳояси
йўқ.

Дарёга қиёс қиласидар ин-
сон умрини. Унде деганлари
бу эшиқдан кириб, наригиси-
дан чиқиб кетгандек гап экан.
Баҳор бўлса, азизлар, яна
қайтади, ойдин кечалар та-
кор-такор келаверади...

Мана, яна баҳор айёми
келди. Нилигун осмонда оппок
булуптаг турли шаклларда
намоён. Эрса сабо тогадир-ад-
лардан гуллар тотин олиб кели-
бди димоқга урад. Бундайдан
дамларда хаёлининг тўзиб,
қалбингизда қандайдир ажи
хисаб ўйғондандайд, нимани-
дир истаб қолар кўнгил

кургур...

Ҳаммамёни алғов-далғов
этган кечаги кучи жаҳалдан
сунг лойжаланиб оқаётган
жүзини дарё сувларидан ҳаёт
нафаси анқир. Танги иноятни-
дан яшиш ётган ерлар эл-
орта ризқ-барақа вадда
этар, Димиқдан далалар яй-
раб, сумрад тусда товланар.
Эртадан-кечача кушлар
нагмаси тинмас. Улар гўё
бади-бираға дил розини
сўйлар. Кушлар навосига жўр
булганлек аллақайдан нозли,
екимили қуй оқиб келар...

Гул жамолин ётқан ул
гулнинг икки раҳиҳонидур,
Ғуна сирин очкои ул
икки ҳақи ҳандонидонри...

Бу наво асрлар қызырдан
оқиб, бир-бираға юрак дар-
дларини изҳор айлаётган икки
ёкунгилга илк севги ур-
гуларни қадар иштаган. Ахир
дэзган яшиш ётган ерларни... Тар-
турун мана энди ётруг...

Иккиси ҳақи ҳандонидонри...
Йўқ-йўқ, ундаи демант,
Архамандбону, иншооллох,
Архамандбони яшишни...

Такдир экан, мени сиз-
га дариг тутди қодир худой!

Чаманининг (Чаманий)
Архамандбонунинг тунгич
кизи, ёшилгига оғир сасал-
ликтан вафот этган) дарди
эзган яшиш жигаринни... Тар-
турун мана энди ётруг...

Йўқ-йўқ, ундаи демант,
Архамандбону, иншооллох,

Архамандбони яшишни...

ОИ НУРИНИ
СИНГИРИБ...

Жамна соҳили бамисоли
жанггоҳ ҳаби. Аммо бунда
киргин урушлардаги ҳаби
ҳарби зарб ўйқи, қилинч
согайб кетурсиз...

— Буҳори Шарифдан.
Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

— Буҳори Шарифдан.

Усто Ота Муҳаммад дерлар
менинг қабро тошига битиб
эди мулизи.

— Нечун, не кечди ҳоли?

— Дарди оғир, олмапноҳ,
аласири, ҳар дакиқа сизни
йўқилган.

